Quelle: http://manuscripta.at/?ID=1547
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

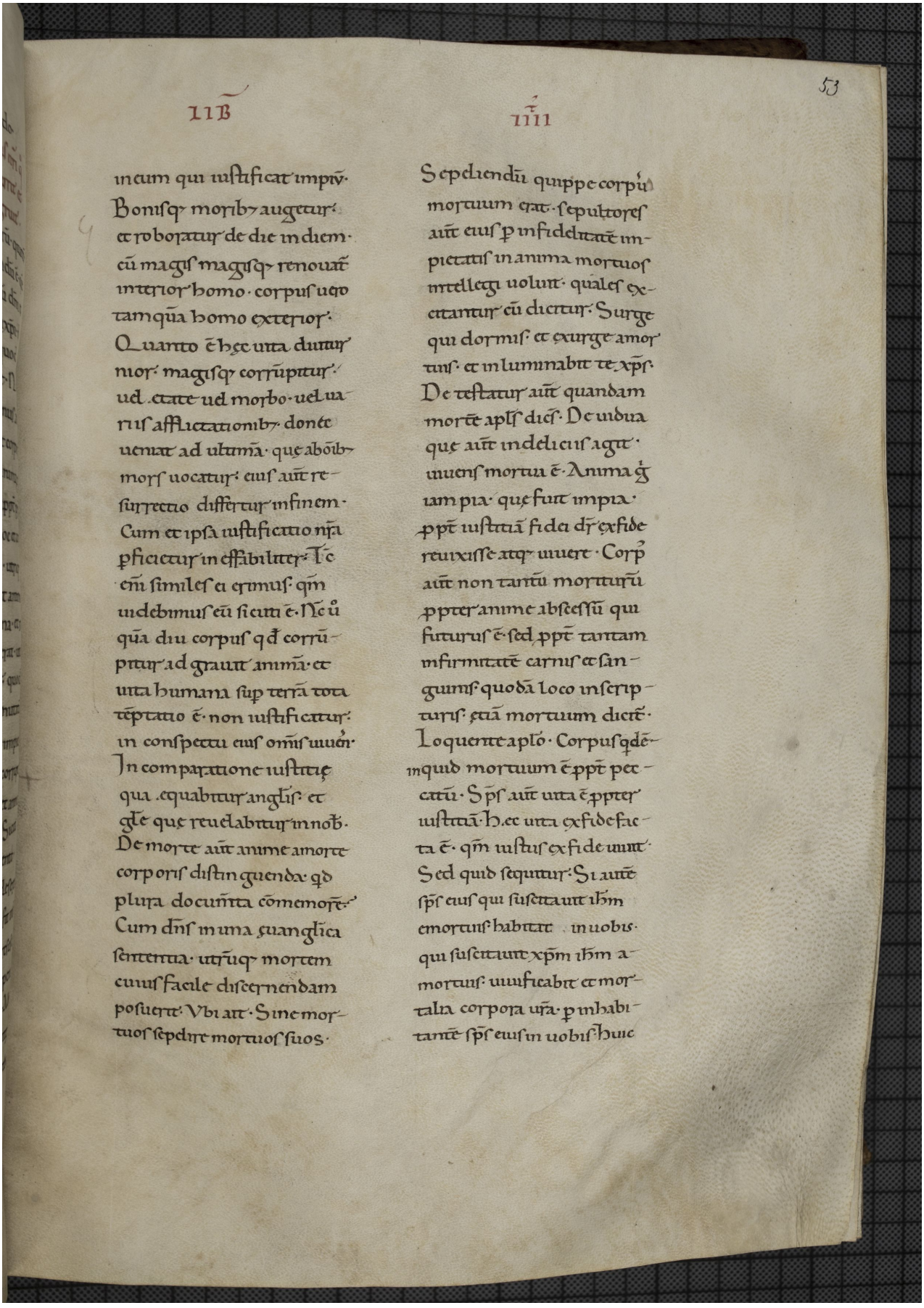

in eum qui iustificat impiū.
Bonisq; moribꝫ augetur:
et roboratur de die in diem.
cū magis magisq; renouat̄
interior homo. corpus uero
tam q̄a homo exterior:
Quanto ē hec uita durat̄
nior: magisq; corrūpitur:
ud. etate ud morbo. uel ua
rius afflictationibꝫ donec
uenat ad ultimā. que abōibꝫ
mors uocatur: eius aūt re
surrectio differtur in finem.
Cum et ipsa iustificatio nr̄a
pficietur in effabiliter. Te
cū similes a erimus. q̄m
uidebimus eū sicuti ē. Ne ů
q̄a diu corpus q̄d corrū
pitur ad grauat animā. et
uita humana sup terrā tota
tēptatio ē. non iustificabit̄:
in conspectu eius omīs uiuēs.
In comparatione iustitię
qua .equabitur angelis: et
gle que reuelabitur in nob̄.
De morte aūt anime a morte
corporis distinguenda. q̄d
plura docuīta cōmemorē.
Cum dīs in una euangelica
sententia. utrūq; mortem
cuius facile discernendam
posuerit. Vbi ait. Sine mor
tuos sepelire mortuos suos.

Sepeliendū quippe corpus
mortuum erat. sepultores
aūt eius p infidelitatē im
pietatis in anima mortuos
intelligi uoluit. quales ex
ecrantur cū dicitur: Surge
qui dormis. et exurge a mor
tuis. et illuminabit te xp̄s.
De testatur aūt quandam
mortē ap̄lis dic̄s. De uidua
que aūt in deliciis agit.
uiuens mortua ē. Anima ḡ
iam pia. que fuit impia.
p̄p̄t iustitiā fidei d̄ ex fide
reuixisse atq; uiuere. Corp̄
aūt non tantū mortuū
p̄pter animę absc̄ssū qui
futurus ē. sed p̄p̄t tantam
infirmitatē carnis et san
guinis. quod̄ loco inscrip
turis. etiā mortuum dicit̄.
Loquente ap̄lo. Corpus q̄dē
inquid mortuum ē p̄p̄t pec
catū. Sp̄s aūt uita ē p̄pter
iustitiā. h.ec uita ex fide fac
ta ē. q̄m iustus ex fide uiuit.
Sed quid sequitur: Si aūt
spūs eius qui suscitauit ih̄m
emortuus habitat in uobis.
qui suscitauit xp̄m ih̄m a
mortuis: uiuificabit et mor
talia corpora uīa. p inhabi
tantē sp̄s eius in uobis. huic